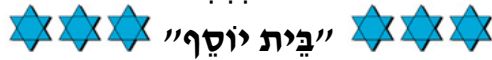

בית כנסת

2108 Ocean Parkway Brooklyn NY 11223

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אליהו ילי

פגישת תצוה + זכור מקאם: סיגא הפטרה: ויאמר שמואל

י"א אדר תש"פ עלון מספר 1021 7 במרץ 2020

הדלקת נרות 5: 35 * שקיעה 5: 53 * מנחה ליל שבת 5: 45, ואח"כ שיר השירים

שחרית שבת 8: 15 * מנחה שבת 5: 15 * מוצאי שבת 6: 36, וע"פ רבנו תם 7: 06

זמן טלית 5: 58 * שעה זמנית 68: 00 * עלות השחר 4: 58 * גץ החמה 6: 20

מנחה חול 6: 45 * ערבית מנגן מקדם 6: 06 * צאת הכוכבים 6: 31

סוף זמן קריאת שמע 8: 23 * סוף זמן עמידה 9: 31 * חצות היום והלילה 12.06

תענית אסתר ביום שני 9 במרץ מתחיל בשעה 5: 55 בבקר ונגמר בשעה 7: 20 בערב ולמחמירים 7: 33

קריאת המגלה ביום פורים בשעה 6: 35 בבקר ולנשים 11: 45 בצהריים.

נא לא לעזוב בעלון זה בשעת התפילה וקריאת התורה

כשכועסים, מקללים את עצמם או את הזולת, כמה צרות מביאים על עצמם או על אחרים, לפי שיש מלאכים ממונים על הקללות שמוציא אדם מפיו וקרויים „אורי יום”. וממתינים לזה, ונוטלים הדיבור הזה ומביאים קללה על בני אדם. והמקלל עצמו מלאכי חבלה עונים אמן על דבריו ושומרים אותם לעת פורענות, ואומר בן איש חי זצ"ל: המקלל אחרים לפעמים הקללה חוזרת עליו ועל בניו אעפ"י שאין המקולל ראוי לכך. לכן שומר פיו לשונו שומר מצרות נפשו. וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על מגילת אסתר:

על המשתה שעשה אחשורוש לכל עבדיו אמר הכתוב: „לעשות כרצון איש ואיש”. ונאמר בגמרת מגילה: כרצון מרדכי והמן. והרבה פירושים נאמרו בזה: 1 – פלא הוא שהסכים מרדכי להיות שר המשקים בסעודה של רשע זה, בעוד שהוא עצמו עמד והתרה בישראל שימנעו רגלם משם, אלא שרצה מרדכי להשתדל ולשמור על היין שלא יתנסך, ולזרוק קיסם ולהכשיר התנור, להציל יהודים שהלכו אל המשתה מבשולי עכו"ם. לפי שההלכה אומרת: עד כמה שאפשר להציל צריך להציל. (הגאון רבי חיים קנייבסקי). עוד אומר, רבי יוסף סלנט: שניהם נקראים איש: על המן נאמר: „איש צר ואויב”, ועל מרדכי נאמר: „איש יהודי”. וכל זה קרה מאת ה', שהוא מסבב הסיבות ועילת העילות. שכל עשיית המשתה של אחשורוש, וכל יגיעתו וטרחתו

„ואתה תצוה את בני ישראל”. שמו של משה רבינו לא הוזכר בפרשה זו כלל. הטעם לפי שאמר כשהתפלל לה' על חטא העגל „ואם אין מחני נא מספרך” וקללת חכם מרוב חומרתה אפילו על תנאי מתקיימת. והסיבה שקללתו של הצדיק כל כך חמורה, כי לשונו היא כסכין חד, שאם מעבירים את הסכין אפילו בקלות על בשר הוא חותך מיד בין יתכוין האדם לחתוך ובין לא. לכן נלמד מוסר מזה שלא נוציא שום קללה מפינו, כי עושה רושם, אפילו רשע כהמן שהוציא מפיו דבר של כיעור או קללה עושה רושם, לפי שהמן כשהכין העץ לתליית מרדכי מדד עצמו ביחס לעץ, לראות האם מתאים הוא לייעודו, מיד יצאה בת קול מן השמים ואמרה: אתה גרמת על עצמך כשמדדת אורך העץ בגופך, אכן פתחת פיך ברעה אז: ויתלו את המן על העץ אשר הכין לו כלומר לעצמו ולגופו של המן. ומסופר בתלמוד: על רב שהיה חולה מעיים, ושמואל חברו היה רופא, וידע שרפואתו של רב תהיה רק כשיתאפק ולא יתפנה מיד. לכן ביקש שמואל מבני ישיבתו שכשיבא רב לישיבתו וישאל היכן בית הכסא לא תגלו לו, ובכך יהיה מוכרח להתאפק ויתרפא, וכן היה. ומכיון שרב הצטער שלא גילו לו היכן בית הכסא, אמר יהיה רצון שמי שמצער אותי, לא ישארו לו בנים בחיים, ובגלל שיצאה הקללה הזאת מפיו של רב, נפטרו בניו של שמואל, למרות ששמואל התכוון לטובתו של רב. לכן אותם בני אדם

משל חמיך. באותה שעה בכה רבי יוחנן ואמר: אשריכם ישראל: בזמן שעושים רצונו של מקום, אין כל אומה שולטת בהם.

הדרך לרפואה ולבריאות:

אדם מבוגר צריך לאכול גרם אחד של חלבון לגופו לפי כל ק"ג של משקלו הטבעי ולא משקל השומן שלו, וילדים בגיל שבע או שמונה שנים זקוקים עד 2 גרם חלבון לכל ק"ג ממשקלם. נערים בגיל עשר עד 14 שנים זקוקים 0.8 גרם חלבון לכל ק"ג ממשקלם. ומי שמכניס לפיו חלבון יותר מגרם לכל ק"ג למבוגרים, עלולים לגרום להשמנת יתר, ומכביד על הכליות, וגורם להפרשה מוגברת של סידן מגופו. וכל זה לאנשים שאוכלים הרבה בשר ובכמויות גדולות. אגב, שתיית מים רבה, מסלקת את עודף מוצרי הפירוק של החלבון. לעומת זאת כשחסר לגוף חלבון הוא לוקח את החלבון הנצרך לו מהשריר ומהשלד, ולכן חוסר מתמשך של חלבון עלול להביא למצבים קריטיים. לכן יש לשים לב לבדוק הדם מתקופה לתקופה לדעת מצב החלבון בגופינו, וכן למרכיב של ה"אלבומין" שהוא חלק מהחלבון. ומלבד החלבון הצריך לגופינו ולחיינו, יש מצרך אחר כולל כמות הוויטמינים והמינרלים הדרושה לגוף. אצל חלק מסוים של האוכלוסייה ובעיקר אצל מבוגרים, נוצר חוסר שבדרך כלל נוצר עקב בעיות בשיניים הגורמות לקושי בלעיסה וממילא ממעטים באכילת פירות וירקות ומוצרי מזון הקשים ללעיסה, כמו כן כושר הספיגה של מערכת העיכול נחלשת עם הגיל, ולכן יש צורך להוסיף ויטמינים ומינרלים.

דברי מוסר: זלזול בכבוד אחרים.

נדרשת זהירות רבה. שלא לזלזל בכבוד אחרים, לא בדבור ולא במעשה וצריך דעת גדולה להבין מהו זלזול, ואין נקי אלא הזהיר והזריז לחשוב מאוד קודם עשות איזה דבר נזק לחברו, או ידבר דבור פוגע לחברו, או על חברו, שיצייר לעצמו אלו היה הפוך, חברו עושה לו או מדבר עליו כפי שהוא עושה, ואם היה נראה לו זלזול ומרגיש צער, אז לא יעשה כך לחברו. אמרו חז"ל: כל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו ואין נקל בעולם כמו למצוא ולהכיר

בה, לא היה אלא כדי לעשות רצון מרדכי ורצון המן. שהרי המן היה רוצה שתהרג ושתני, לפי שהיתה מבזה אותו, וגם לא הזמינה את אשתו של המן למשתה שעשתה לכל הנשים כדי לצער אותו, לפיכך יעץ ואמר למלך, שיהרוג את ושתני. ובדבר הזה נעשה רצונו של מרדכי שעל ידי משתה זה, צמחה ישועת ישראל על ידי אסתר. עוד פירוש שלישי: „כי כן יסד המלך לעשות כרצון איש ואיש". ואמרו חז"ל: כל מקום שכתוב במגילה תיבת „מלך" סתם, היא רמז למלך המלכים ה'. לכן ייסד וקבע ה' ביסוד בריאת האדם, לעשות כרצון איש ואיש – לתת בחורה לאדם לעשות מה שירצה. (האדמור רבי שלום).

היסטוריה בקצרה:

כמה שנים אחרי החורבן:

רבי יוחנן בן זכאי העמיד תלמידים הרבה, ומהם חמשה שהיו גדולי ישראל ומסר להם התורה שבעל פה שקיבלה מהלל הזקן ושמאי הזקן והם קיבלו מרבותיהם, עד משה רבינו מסיני והוא ייסד ובנה יבנה וחכמיה. ושם יצאה עליהם בת – קול מן השמים וסייעה אותם, ולא נפסקה תורה מישראל. עוד ניתנה לו ביתר ובנותיה „ו, „אושא" שבגליל ובנותיה, והפיץ תורה ברבים עד זקנה ושיבה. והחזיר עטרה ליושנה. וכשנהרג רבן שמעון בן גמליאל תחילה בעשרה הרוגי מלכות עדיין לא היה רבן גמליאל בנו ראוי לנשיאות, ויעמוד רבי יוחנן בן זכאי הישיש, ראש ונשיא לישראל, תחת רבן שמעון בן גמליאל הנהרג, עד אשר יגדל בנו רבן גמליאל וימלא תחת אביו, ראש ונשיא לישראל. ומתלמידי רבי יוחנן בן זכאי היו: רבי חנינא בן דוסא – נחום המדי – רבי חנינא בן אטיגנוס – רבי דוסא בן הרכינס. רבי צדוק ואחרים. ומעשה ברבי יוחנן בן זכאי, שהיה מהלך בירושלים וראה ריבה אחת ענייה שמלקטת שיעורים מהאשפה. אמר לה, בת מי את? אמרה לו: בת העשיר נקדימון בן גוריון. אמר לה: בתי, ממון של אביך היכן הלך? אמרה לו: שלא נתן צדקה כראוי, לפיכך אבד ממונו. אמרה לו: רבי, זוכר אתה כשחתמת על כתובתו? אמר לה: כן. והייתי קורא בה: אלף אלפים דינרי זהב מבית אביך, חוץ

הצרפתי, ועיין בכתב יד שנזדמן לידו, לפני זמן קצר. הכתב העתיק כמעט התפורר בידי כשפתחו, קריאת הפתעה נמלטה מפיו. „אין ספק” אמר בלבו „אין ספק”, זהו כתב ידו של הרמב”ן – רבי משה בר נחמן – שהיה מגדולי חכמי ספרד, והיה מקובל ורופא נולד בשנת 1194 ונפטר בארץ ישראל בשנת 1270, כשהיה בן 76 שנה זכותו יגן עלינו.

שיעורי דף היומי בגטו במלחמת העולם

השנייה:

בימי המלחמה, גם כאשר היו רעבים ללחם ורצוצים בגוף ובנפש, לא ויתרו האסורים בגטו לודג' על לימוד דף היומי, והיו לומדים בחשאי ובמסתרים, ודף היומי היה להם מזון רוחני ונפשי ושימש להם מקור חיים. ובראשם רבי זלמן מאיר מחסידי חב”ד. והיו מתכנסים במרתף בכל לילה לשעתיים תמימות. לא קלה הייתה ההתאספות. ברחובות שוטטה בכל עת משטרת הגטו, ואלו ארבו והתנכלו ליהודים בכל עת ובכל שעה ובמיוחד חששו הכל מאחד הקצינים = גרמני – פלוני – שגדל והתחנך בסביבה יהודית ידע אידיש על בוריה ואף שימש לתקופה מסוימת כגוי של שבת בחצר הקודש אלכסנדר. והלה בימי הקמת אותה משטרה, עלה לגדולה ומונה יועץ מיוחד לענייני רדיפת היהודים, והיה מתעלה ברשעותו ואכזריותו על המרצחים כולם. בעיקר היה מענה את שארית הפליטה לדעת היכן הטמינו את שארית כספם, ולא פעם נשמע מכה ביהודי ואומר לו: והיכן הטמנת השליש בקרקע שלך, שכן עד כאן הייתה בקיאותו מגעת, ששמע מהיהודים שאומרים: לעולם ישליש אדם מעותיו, שלישי בכרמים ושליש בסחורה ושליש בקרקע. ומחושיו המודדים וזעמו של אותו רשע ערום, חששו היהודים יושבי הגטו יותר מכל, ידעו היטב כי הלה אורב בולש ומחרחר אחר מקומות התכנסותם, כדי למנוע מהם גם את טיפת החיים האחרונה שנותרת בהם – לימוד דף היומי.

שתי הלכות מהגאון רבי מרדכי אליהו

זצ”ל:

1 - הכל חייבים לשמוע קריאת המגלה בלילה וביום, ולכן גם הבתולות עליהן ללכת לבית הכנסת לשמוע המגילה. מי

במומי חברו, ואין קשה בעולם כמו להכיר במומי עצמו, ויש אנשים שכדי להרבות צחוק ושמחת הוללות, או שיצחקו העשירים ויתירו להם מפסת ידם, יהיו מזלזלים בכבוד איש תם ומרבים לדבר גנות עליו, ועוון הליצנות גדול מאוד, תחילתו ייסורים וסופו כאבים. והאישי הישר לא יזלזל בכבוד אף נברא. וכל שכן באשתו, ומשרתיו שלא בשביל שהם משועבדים לשרתו ניתנה לו רשות לזלזל בכבודם. ומה יתרון לאדם על חברו הלא קטון וגדול שם הוא. והזלזול הוא תולדת הגאווה ורדיפת הכבוד, שהוא רוצה שתמיד יכבדו אותו, ומרבה בהוצאות כדי שיכבדו אותו. והאישי הירא את ה' כשרואה מדת הגאווה הכי רעה צריך להשתדל ולהתלהב לרדוף אחרי הענווה, ויכיר מיעוט ערכו, ויהיה מן הנעלבים לכל אדם אפילו לאנשי ביתו. ולא יקפיד ולא יכעס ולא יתרעם כלל, ויהא דן כל אדם לכף זכות. וה' יזכנו אמן.

הראשון לציון:

הרב יום טוב אלג'אזי 1727-1802

כשהגיעו רבי יום טוב ורבי יעקב חזן בשליחותם לרומא, מצאו שאין בה רב לקהלה. אז ראש הקהילה ביקש מהם שיבחרו להם רב, והסכימו בשמחה, ומיד למחרת הוצגו המועמדים בפניהם והוחלט מי יהיה הרב. בשבת קודש היה טקס ההכתרה. כל יהודי רומא הגיעו לבית הכנסת המרכזי לחזות בהסמיכה. ולבם של אנשי רומא עלו בקרבם, בטוחים היו כי רבם הוא האדם המתאים ביותר למשרתו, שכן שני גדולי עולם חתמו על כתב סמיכתו לרבנות. השליחות באיטליה הוכתרה בהצלחה. עיפים ורצוצים החליטו השליחים להמשיך את מסעם לכיוון צרפת. ברגליים מיוגעות עשו דרכם צפונה. צרורותיהם הכבידו על שכמם, שכן גם בדרך לא חדל רבי חיים יום טוב מתלמודו וספריו הקדושים נדדו עמו ממקום למקום. ואכן, הכירו בו בני הארץ כי אדם גדול הוא. ובכל מקום בואו שאלו לדעתו בענייני הלכה וסברה. חושיו ותשובותיו נותרו כאוצר פלא בידי אנשי הערים בהן עבר. ובזמנו הפנוי היה רבי יום טוב מנסה לרוות צימאונו לתורה בכתב יד נדירים אותם מצא בדרכו. רבי יום טוב בצרפת, ישב בחדרו אשר הקצה לו מארחו

יפסיד מקריאת המגלה כלום, כי העוסק במצווה פטור ממצווה.

7 – ליל פורים מותר במלאכה, אבל ביום פורים עצמו מותר מן הדין אבל אינו רואה סימן ברכה לכן יש להחמיר. אבל על ידי גוי מותר. וגם מותר להסתפר על ידי גוי, וכן מותר לגזוז ציפורניים בפורים.

8 – אין נוהגים אבלות בפורים, אלא עושה אבלות כמו בשבת דברים שבצנעא. וילך האבל ביום לבית הכנסת לשמוע מגילה. אבל בלילה יתפלל בביתו עם מנין ויקראו את המגלה. וחייב להניח תפילין בברכה ביום ראשון של האבלות בפורים, אם לא היה יום המיתה באותו יום.

9 – אבל בכל השנה על הוריו, מותר לקבל משלוח מנות, אבל הוא שולח רק לאחד דווקא לקיים המצווה.

10 – אחד אנשים ואחד נשים חייבות בסעודת פורים. ואומר ועל הנסים אפילו אם נמשכה הסעודה אחרי השקיעה קודם תפילת ערבית.

התורמים לעלון זה:

האדון **אדמון סראדר** ואשתו ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון **פרח חמרה** ואשתו הגברת **דינה** ובניהם להצלחה ולברכה ומזמינים הקהל למשמרה ביום השבת לעילוי נשמת אמו **לטיפה בת אסתר** בבית הכנסת בית – יוסף בשעה 30: 3 אחה"צ ותזכו למצוות אמן. *** הגברת **סילי ג'ג'אטי** ובניה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח **יהודה לאון בן ג'מיליה** ע"ה אמן. *** משפחת **כפיף** לברכה ולהצלחה ולע"נ אדונתם אמם **רחל בת זקיייה** ע"ה אמן. *** משפחת **נקב** לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח **ג'מיל בן עיישה** ע"ה אמן. *** משפחת **שקלו** לע"נ אדונתם אמם **טוניה מזל בת רחל** ע"ה אמן.

הגיעו התרומות לשבוע זה \$400 וההוצאות \$1300 ותזכו למצוות.

*****

www.bethyosef.com

ששמע קריאת מגילה ויצא ידי חובה – קורא לנשים ברכה ראשונה אבל לא ברכה אחרונה אלא אם כן היו עשר נשים. ואסור לאכול קודם מקרא מגילה של לילה, אבל זקן או חולה או חלש מאוד מחמת הצום, יכול לטעום מעט, ואם טעימה אינה מספקת – יכול לאכול, וצריך שלא ישכח קריאת המגלה.

2 – לא יקרא את המגלה והיא כרוכה, אלא פושט אותה וכופלה דף על דף כמו אגרת, מפני שנקראת אגרת הפורים, וכל מה שקורא לא יכרוך אלא ישאירנו פשוט כאגרת. והחזן צריך לקרוא מעומד מפני כבוד הציבור אבל ביחיד קורא אותה מיושב. ואין מברכים שהחיינו בקריאה של היום.

דינים פורים:

1 – תענית אסתר חל ביום שני תשעה במרץ ומתחיל מעלות השחר שהוא שעה וחומש קודם הנץ. והשעה הזמנית ביום התענית 68 דקות. ושעה וחומש = 68+14=82 דקות קודם הנץ שעולה בשעה 5: 55, והוא עלות השחר ומתחיל הצום באותה שעה 5: 55 ונגמר בשעה 7: 20 ולמחמירין ימתינו עד שעה 7: 33 בלילה.

2 – מעוברות – מניקות – מפילות – וילדות פטורות מלהתענות וכן חולה שאין בו סכנה פטור, וגם זקן תשוש כח פטור. וגם חתן וכלה בתוך שבעת ימי חופתם, וכן שלושה בעלי ברית, שהם: המוהל – הסנדק – ואבי הבן פטורים מלהתענות ביום המילה, ויאכלו אחרי המילה.

3 – מי שלא קרא המגילה בלילה אין לה תשלומין.

4 – מי שיש בידו מגילה כשרה, וקורא יחד עם שליח ציבור, רשאי לברך לעצמו בלחש עם שליח ציבור לפניה ואחריה.

5 – קודם הקריאה יאמר השליח צבור שהוא מכוון להוציא את הקהל, וגם הקהל יכוונו לצאת, ולא יענו ברוך הוא וברוך שמו בעת הברכה.

6 – הקורא את המגילה עונה לקדיש ולקדושה ואפילו לאמן דברכות, וכל זה אם יש בידו מגילה כשרה ואינו מפסיד תיבות, ויכול לקוראם לאחר שיענה קדיש, אבל אם אין בידו מגילה כשרה, לא יענה כדי שלא